

Sygn. akt II W 47/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marcin Mosiołek

Protokolant Krystyna Szymczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 05 kwietnia i 07 maja 2019 roku na rozprawie

sprawy z oskarżenia Komendy Powiatowej Policji w B. przeciwko

M. R., synowi J. i J. z domu T., urodzonemu w dniu (...) w H.,

obwinionemu o to, że:

w okresie od lipca 2018 roku do dnia 11 stycznia 2019 roku w miejscowości H. (...), gmina B., bez uprzedniego zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę, pobierał wodę z urządzeń wodociągowych, działając tym samym na szkodę Urzędu Gminy w B.,

to jest o czyn z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 07 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2018 roku, poz. 1152),

orzeka:

I. Obwinionego **M. R.** uznaje za winnego tego, że co najmniej od początku 2018 roku do dnia 11 stycznia 2019 roku w miejscowości H. (...), gmina B., bez uprzedniego zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę, pobierał wodę z urządzeń wodociągowych, działając tym samym na szkodę Urzędu Gminy w B. **to jest czynu z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 07 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2018 roku, poz. 1152** i za to na mocy art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 07 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 1152, z późn. zm.) wymierza mu **karę 1.000 (jednego tysiąca) złotych grzywny.**

II. **Zasądza** od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę **100 (stu) złotych** tytułem opłaty i kwotę **120 (sto dwadzieścia) złotych** tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania w sprawie.

Sędzia Marcin Mosiołek :

Sygn. akt II W 47/19

UZASADNIENIE

Na skutek anonimowej informacji pracownicy Urzędu Gminy w B. udali się w dniu 18 lipca 2018 r. do miejscowości H. (...), do domu stanowiącego własność M. R.. W wyniku dokonanej kontroli stwierdzono wykonanie nielegalnego przyłącza wodociągowego, przez które jest pobierana woda przez M. R.. Według stanu licznika zamontowanego na przyłączy wodociągowym M. R. pobrał 946 m³ wody o wartości 2.554,20 złotych, za którą nie uiszczał należności. Pomimo pobierania wody w okresie co najmniej od początku 2018 roku M. R. nie zawarł umowy o zaopatrzenie w wodę z urządzeń wodociągowych. Pomimo braku umowy M. R. nadal pobierał wodę z wodociągu. Wezwany do wykonania zasady odcinającej w terminie do 31 października 2018 r. i do legalizacji przyłącza wodociągowego, zgłosił, że zasady

nie wykonał i nie wykona. przez co uniemożliwił odbiór techniczny przyłącza. Z uwagi na tę sytuację w dniu 11 stycznia 2019 r. pracownicy Urzędu Gminy w B. zamknęli dopływ wody do domu M. R., czym uniemożliwili dalszy pobór wody bez zawartej umowy.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o następujące dowody: pisma Wójta Gminy B. (k. 1, 53, k. 76, k. 81, 82, k. 89, 90, k. 93, 94), częściowo w oparciu o wyjaśnienia obwinionego M. R. (k. 6, k. 65v-66v, k.106v), pisma obwinionego kierowane do Wójta Gminy B. (k. 54, k. 56, k. 77, 78, k. 84 – 85, k. 91), kopie aktu notarialnego (k. 73 – 74), kopie decyzji (k. 75), notatkę służbową (k. 95), dokumentację techniczną (k. 96 – 99), zdjęcie (k. 101), zeznania J. R. (k. 105v – 106), zeznania J. G. (k. 106 – 107), zeznania R. R. (k. 107v – 108), zeznania W. P. (1) (k. 108 – 109).

Obwiniony M. R. początkowo przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 6). W toku rozprawy nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że jego zdaniem woda do nieruchomości była doprowadzona legalnie. Dokonali tego jego rodzice, którzy mieli też zawartą umowę. Następnie wyjaśnił, że po kontroli w lipcu 2018 r. chciał płacić za wodę, jednakże nie doszło do porozumienia z Urzędem Gminy w B., który niezasadnie domagał się wykonania zasuwy na jego podwórku (k. 65v – 66).

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzone dowody wskazują, iż obwiniony dopuścił się wykroczenia z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 07 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. (Dz.U. z 2018 roku, poz. 1152).

Przed wszystkim dokumentacja w postaci pism Wójta Gminy B. oraz zeznania Wójta Gminy B. R. R., a także zeznania świadka W. P. (1) wskazują jednoznacznie, iż w dniu 18 lipca 2018 r. na skutek anonimowego donosu, pracownicy Urzędu Gminy w B. ujawnili w domu stanowiącym własność obwinionego nielegalne przyłącze wodociągowe. Stwierdzono wówczas, iż obwiniony dokonuje poboru wody i według zamontowanego licznika pobrał nielegalnie 946 m³ wody. Jak wynika z tych dowodów obwinionego wezwano do stawienia się w dniu 12.09.2018 r. w Urzędzie Gminy B. wraz z posiadaną dokumentacją w związku z koniecznością legalizacji przyłącza wodociągowego. Dalsza korespondencja zawarta w aktach sprawy wskazuje, że obwiniony w nawiązaniu do uzgodnień został wezwany do wykonania zasuwy odcinającej na przyłączy wodociągowym w miejscowości H. (...) do dnia 31 października 2018 r. Jak informowano obwinionego powyższa zasuwa jest niezbędna w celu wykonania odbioru przyłącza wodociągowego i podpisania umowy na korzystanie z wodociągu gminnego (k. 93). Obwiniony wdał się jednak w spór z Urzędem Gminy B., kwestionując potrzebę wykonania zasuwy odcinającej na przyłączy wodociągowym. W efekcie tego sporu nie doszło do porozumienia pomiędzy Urzędem Gminy B., a obwinionym. Obwiniony nie wykonał w wyznaczonym terminie zasuwy odcinającej. W dniu 28.12.2018 r. zwrócił się do Wójta Gminy w B. o dokonanie naliczenia i przysłanie rozliczenia na zużytej wodę, a także przedstawienie rozliczenia za cały 2018 rok. Dokonał wpłaty zaliczki za zużyta wodę na kwotę 50 złotych w dniu 20.12.2018 r. i wniósł o uwzględnienie tej wpłaty w rozliczeniu rocznym (k. 91). W konsekwencji tego stanu rzeczy Wójt Gminy B. zawiadomił obwinionego o zamiarze odcięcia wody z powodu stwierdzonego nielegalnego poboru wody, z zastrzeżeniem, że odcięcie wody nie nastąpi, jeżeli w wyżej wyznaczonym terminie 20 dni, zostaną wykonane wszystkie czynności umożliwiające legalny pobór wody oraz zostanie podpisana umowa na dostawę wody (k. 90). Obwiniony jednak nie zastosował się do tych wymagań, co w konsekwencji skutkowało odcięciem wody do jego nieruchomości. W dniu 22 lutego 2019 r. obwiniony wezwał Wójta Gminy B. do przywrócenia dostawy wody pod rygorem zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 84). Złożył również pozew cywilny o przywrócenie naruszonego posiadania.

Oceniając zgromadzone dowody nie budziło przede wszystkim wątpliwości, że obwiniony M. R. nie posiadał umowy o zaopatrzenie w wodę z Urzędem Gminy B.. Jego wyjaśnienia wskazujące, iż takową umowę posiadali jego rodzice są gołosłowne i nie mają potwierdzenia w zgromadzonych dowodach. W uzupełniających wyjaśnieniach obwiniony sam przyznał, że „gmina nic nie przysyłała, to my nie płaciliśmy” (106v). Obwiniony dokonywał natomiast niewątpliwie poboru wody z wodociągu zarządzanego przez Urząd Gminy w B.. Bezsprzecznie w dniu 18 lipca 2018 r. w domu obwinionego stwierdzono wykonanie nielegalnego przyłącza wodociągowego. Stwierdzono wówczas, że poprzez to przyłącze obwiniony dokonuje nielegalnego poboru wody. Zeznania świadków prowadzą do jednoznacznych

wniosków, że obwiniony nie dysponował umową o zaopatrzenie w wodę. Pomimo ujawnienia nielegalnego przyłącza, obwiniony nadal nie dokonał legalizacji wykonanego przyłącza, pomimo takiego stanowiska Urzędu Gminy w B. i propozycji podjęcia działań zmierzających do jego legalizacji oraz zawarcia umowy na dostawę wody. Według zeznań świadka W. P. (1) „wykonanie tej zasuwy było konieczne i jest nadal konieczne” (k. 108v). Wynika to bowiem z aktualnych wymogów dotyczących budowania przyłączy wodociągowych. Natomiast tzw. nawiertka, na którą powoływał się obwiniony, kwestionując potrzebę wykonania zasuwy jest według tego świadka urządzeniem służącym do innych celów, jej ujawnienie nie zwalnia z konieczności wykonania zasuwy. Zgromadzone dowody w postaci pism Wójta Gminy B. oraz zeznania świadków R. R. i W. P. są wystarczającą podstawą do uznania, iż obwiniony dokonywał poboru wody z wodociągu bez zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę. Zasadniczo obwiniony nie przeczy temu w złożonych wyjaśnieniach, bagatelizując jednak okoliczność, że posiadanie takiej umowy było konieczne. Zeznania świadków J. R. (k. 105v – 106) i J. G. (k. 106 – 106v), nie stanowią dowodów, które podważałaby powyższe ustalenie. J. R., żona obwinionego potwierdziła wręcz, że woda była pobierana bez zawartej umowy. Świadek J. G. wskazał zaś, iż obecnych wymogów, gdzie powinna być zasuwa nie zna.

W sprawie było bezsporne, że obwiniony do chwili odcięcia dostawy wody nigdy nie posiadał umowy na dostawę wody z wodociągu gminnego, zawartej z Gminą B., prowadzącą przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne. Stan ten obejmował okres co najmniej od początku 2018 roku, do 11 stycznia 2019 r. Sąd zmienił opis czynu, wskazując, iż obwiniony pobierał wodę bez zawartej umowy, co najmniej od początku 2018 r. do 11 stycznia 2019 r. Brak było precyzyjnych dowodów wskazujących, kiedy wykonano nielegalne przyłącze i od jakiego czasu obwiniony dokonywał nielegalnego poboru wody. Z jednej strony bowiem obwiniony wskazywał, iż mieszkają w H. od około 18 lat, z drugiej zaś strony z zeznań świadków nie wynikało kiedy dokładnie został wykonany wodociąg i kiedy zarządzenie nim przejęła Gmina B.. Ponieważ jednak obwiniony w piśmie z dnia 28.12.2018 r. (k. 91), wnosił o naliczenie opłat za okres od początku 2018 r. zasadne było ustalenie, iż stan ten trwał co najmniej od początku 2018 r. Inne wskazanie czasokresu mogłoby bowiem wiązać się z niepewnością dokonanego ustalenia. Obwiniony bowiem przedłożył również dokument w postaci oświadczenia, z którego wynikało, że komitet budowy wodociągu wsi H. wyraża zgodę na podłączenie się do sieci wodociągowej przez obwinionego (k. 64). Zeznania świadków R. R. i W. P. (1) nie były zaś precyzyjne w zakresie wskazania dokładnej daty przejęcia wodociągu przez Gminę B.. Jak wynika z treści art. 6 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług.

Z treści art. 28 ust. 1 w/w ustawy wynika zaś, że kto bez uprzedniego zawarcia umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1, pobiera wodę z urządzeń wodociągowych, podlega karze grzywny do 5000 zł. Bezsporne było, że obwiniony pobierał wodę z urządzeń wodociągowych bez zawartej umowy. Miał tego świadomość i zdawał sobie z tego sprawę.

Wymierzając obwinionemu karę należało zważyć, iż czasokres poboru wody bez zawartej umowy był dość długi, przekraczający rok. Niemniej jednak obwiniony nie wykonywał nielegalnego przyłącza i przejął nieruchomości po rodzicach. Obwiniony jest osobą w wieku 76 lat, wskazywał, iż nie wiedział, że musi zawrzeć umowę na dostawę wody. Jednocześnie po dokonanej kontroli deklarował wolę zawarcia umowy i rozliczenia się za wodę. W tym celu kontaktował się z Urzędem Gminy B.. Dokonywał również na poczet tego rozliczenia wpłat, zaś w dniu 15.04.2019 r. uiszczył kwotę 2355 złotych (k. 102). Obwiniony nie był dotychczas karany. Biorąc pod uwagę okoliczności czynu, należało zważyć, iż twierdzenie obwinionego, że nie wiedział, iż musi zawrzeć umowę na dostawę wody nie zwalnia go w żadnym razie od odpowiedzialności. Niemniej jednak, Zdaniem Sądu adekwatną karą za popełnione wykroczenie będzie kara 1000 złotych. Kara ta realizuje bowiem cele w postaci prewencji indywidualnej i ogólnospołecznej, odpowiada rozmiarowi społecznej szkodliwości wykroczenia, nie przekracza też stopnia winy obwinionego.

Jak wynika z treści art. 28 ust. 5 w/w ustawy w razie skazania za wykroczenie lub przestępstwo, o których mowa w ust. 1 i 4, sąd może orzec nawiązkę na rzecz przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, w wysokości 1000 zł za każdy miesiąc, w którym nastąpiło bezumowne pobieranie wody z urządzeń wodociągowych lub wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych tego przedsiębiorstwa. Mając na względzie dyrektywy sądowego wymiaru kary, Sąd nie orzekał o fakultatywnej nawiązce przewidzianej w art. 28 ust. 5 w/w ustawy. Nie miało to charakteru obligatoryjnego.

Należy zważyć, iż nawiązka jest tym środkiem karnym, który zawiera w sobie elementy cywilnoprawne i penalne. W realiach przedmiotowej sprawy, Sąd uznał jednak, iż mając na względzie okoliczności przedmiotowe i podmiotowe rzutujące na ocenę stopnia społecznej szkodliwości zachowania obwinionego nawiązka „w sztywnej” wysokości 1000 złotych za każdy miesiąc wiązałyby się z koniecznością orzeczenia od obwinionego kwoty 13 tys złotych. Biorąc pod uwagę cel penalny takiego orzeczenia, bacząc na społeczną szkodliwość czynu obwinionego nie byłoby to racjonalne i sprawiedliwe. Z punktu widzenia cywilistycznego należało zaś mieć na względzie, iż w okresie od 20 grudnia 2018 r. do 15.04.2019 r. obwiniony poczynił wpłaty z tytułu pobierania wody na łączną kwotę 2605 złotych (k. 102). Wpłata ta rekompensuje jeżeli nie w całości, to w istotnej części rzeczywisty pobór wody przez obwinionego w okresie bezumownego pobierania jej z wodociągu. Orzeczenie nawiązki wynikającej z art. 28 ust. 5 w/w ustawy nie było zatem ani celowe ani racjonalne. W rzeczywistości orzeczone nawiązka nie byłaby adekwatna do społecznej szkodliwości czynu obwinionego, dyrektywy sądowego wymiary kary należy zaś odpowiednio stosować do środków karnych z mocy art. 33 § 5 Kodeksu wykroczeń.

Na mocy art. 119 §1 kpw, Sąd obciążył obwinionego opłatą wynoszącą 100 złotych i zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 120 złotych ustalonymi na mocy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z dnia 29 grudnia 2017 r.).